

[Holmberg.]

det er for mig ret naturligt det rigtige. Jeg kan altså anbefale, at vi hurtigt når frem til en beslutning.

Bilgrav-Nielsen: Det var en meget udførlig redegørelse, ministeren forleden gav folketinget om lufthavnspørgsmålet, og der er grund til at takke for, at vi dermed har fået et væsentligt bidrag til den fortsatte debat om hele Øresundsområdet og i særdeleshed om, hvor vi skal placere en kommende storlufthavn.

Det må vist efterhånden være klart for alle, at med den udvikling, der er i gang inden for lufttransporten, er det uomgængelig nødvendigt, at vi i Danmark udbygger vore muligheder for at være med på dette område. Gør vi ikke det, vil vi simpelt hen blive forbigået eller rettere sagt blive overfløjet og ingen glæde få af den udvikling, som finder sted. En ellers ekspansiv udvikling, både erhvervsmæssigt, turistmæssigt og på anden måde, vil udeblive, og nogle for samfundet meget vigtige udviklingsmuligheder vil ikke være til stede.

Det er bl. a. derfor af helt afgørende betydning, at vi snart kommer til klarhed omkring dette lufthavnsspørgsmål og over, hvor stort et område vi skal afstikke til en sådan lufthavn, for at den ikke med tiden skal blive for lille. Spørgsmålet er, hvor det område findes, der opfylder disse betingelser samtidig med en række andre betingelser: de mindst mulige støjgener, de mindst mulige anlægsudgifter, den størst mulige sikkerhed både på land og i luften og den mest hensigtsmæssige placering i relation til områdets erhvervs- og trafikmæssige udvikling.

Ministeren siger et sted i sin redegørelse, at han har forsøgt at holde sig til de tørre kendsgerninger, og det skal ministeren ikke have utak for. Alene tørre kendsgerninger bør tælle i denne sag. Begejstringens rus, enten den udspringer af en dyb beundring for et teknisk vidunder, som en Saltholmlufthavn med omfattende tunnelforbindelser kan blive, eller den udspringer af en umættelig trang til altid at søge de fællesnordiske opgaver, kan ikke være afgørende i denne sag, og hvad det sidste angår, da slet ikke så længe det endnu er ret uklart, om de andre nordiske lande, og i

særdeleshed Sverige, vil betragte dette som et fællesnordisk anliggende.

Jeg skal ikke her nærmere diskutere, om det er muligt, endsiige ønskeligt, at give storlufthavnen en anden placering end de to muligheder, ministeren omtaler i sin redegørelse, og som også efter mange ændringer var det, der var opgaven for det udvalg, man pålagde at belyse problemerne omkring de to nævnte muligheder. Kastrup lufthavns udvidelse til en kapacitet omkring det tredobbelte af, hvad denne lufthavn nu rummer, må vist siges at være en umulighed. De dermed forbundne arealerhvervelser og støjgener taler klart imod en sådan udbygning. Heller ikke en mulig placering vest for København finder jeg anledning til nærmere at diskutere; den rapport, hvor dette spørgsmål behandles, fremtidsbetænkningens bilag 2, indeholder så mange afgørende faktorer, som alle taler imod en sådan løsning. Jeg kan derfor sige, at det forekommer mig ganske oplagt, at den kommende danske storlufthavn må placeres enten på Sydamerger — og da formentlig i den sydligste af de to positioner, man her har talt om — eller på Saltholm.

Det, der synes at være de vanskeligste problemer ved placeringen på Saltholm, henholdsvis Sydamerger, er støjproblemet, det er operationsproblemet i luften, og det er det landværts trafikproblem, der også vil opstå, og endelig er der den finansielle side af sagen og tidsfaktoren.

Hvad angår operationsproblemet i luften, synes en placering på Sydamerger at volde de færreste vanskeligheder med relation til det svenske luftrum, men til gengæld kan der blive vanskeligheder med den eventuelle fremtidige udnyttelse af Tune lufthavn. Saltholmløsningen vil derimod give vanskeligheder i førstnævnte henseende. Jeg forstår på ministeren, at han er opmærksom på dette problem, og at der allerede har været drøftelser med ministerens svenske kollega. Jeg kunne tænke mig i denne forbindelse, hvis ministeren ønsker at give en oplysning på nuværende tidspunkt, at høre ministerens mening om et sådant luftrumssamarbejde. Bliver en eventuel Saltholmlufthavn et rent dansk anliggende, vil ministeren så føle det tilstrækkeligt med en almindelig aftale med svenskerne om luftrumsspørgsmålet? Hele